

Казвах му:

- Много лоши са условията на заемите... Всички критикуват... И аз намирам, че условията са тежки - ние се зоробваме... Не може-
ме ли по друг начин да се помогне?

Тогаваш Липчев се обърна към мен по име, смитна с едното си око - характерна негова привичка, и каза:

- Слушай, Дончо, дали са добри или лоши условията на заемите, това ще узнаем, когато дойде време да ги плащаме...

И като помълча малко, отново смитна:

- Ще видим кой кого е излъгал!..

Така и стана. Заемите на ги опростиха. Но започнахме да не плащаме лихви, намалиха ни задълженията и накрая излезе един закон, с който на облигациите в България бе определена номинална цена в леве, много ниски - и лихвите, и облигациите да се плащат в леве, само на облигациите в чужбина лихвите да се плащат в злато по курс на борсата...

Разбира се от всичките тези работи спечели само Ангел Коюмджийски, който направи голям гешефт. Но за тях работи не разказах на друго място.

Друг един ден Липчев пак дойде у нас и око не седнал зададе обичайният си въпрос:

- Какво ново има?

- Новото - казвам му - е това, че много Ваши последователи Ви упрекват, че държите толкова дълго време министър на финансите Владимир Моллов и като представител на България в Обществото на народите. И всички се питат: защо не го заместите с друг?

- Аз знам това - казва Липчев. - Но не мога да измеря заместник с качествата на Моллов. Няма такъв човек. Знаем че Моллов вътре в партията има завистници. Той е особен характер и няма много